

Άρθρο/έρευνα της μαθητικής ομάδας Αγωγής Υγείας 1^{ου} ΤΕΕ Έδεσσας, που παρουσιάστηκε στην ημερίδα Αγωγής Υγείας που διοργάνωσε η Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε συνεργασία με το Κέντρο Εκπαίδευσης Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων με Αναπηρία (ΚΕΚΥΚΑμεΑ) και τη Σχολή Γονέων Νομού Πέλλας. Τα πρακτικά της ημερίδας δημοσιεύτηκαν σε τόμο με τα στοιχεία: Κιουρτσής,Κ., επιμέλεια (2006). *Συμπεριφορές και προκαταλήψεις απέναντι στους γραπτούς και στους άγραφους κανόνες του Σχολείου, της Οικογένειας και της Κοινωνίας*. Έδεσσα: Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Πέλλας-Τομέας Αγωγής Υγείας. ISBN : 960- 9169-0-9

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ: 1^ο ΤΕΕ ΕΔΕΣΣΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ: ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ
ΤΩΝ ΗΠΙΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ: ΜΠΙΝΤΣΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ:

Αγγελίδου Αφροδίτη
Βένου Αναστασία
Γάγκλιου Ευαγγελία
Γώγου Αναστασία
Γώγου Μαρία
Ευαγγέλου Στέλλα
Καλομοίρη Στυλιανή
Καραϊσκάκη Μαρία
Μίγγου Χριστίνα
Νικολούδη Αθηνά
Τελιανίδου Αναστασία

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ο Ρουσσώ έχει ονομάσει την εφηβεία μια «δεύτερη γέννηση του ανθρώπου» : στην πραγματικότητα πρόκειται για μια ξαναγέννηση, με όλες τις ανάγκες και τις αβεβαιότητες της εισαγωγής στη ζωή. (Ράπνερ, 1969). Έχοντας στο νου μας όλες αυτές τις ανάγκες και τις αβεβαιότητες της εισαγωγής στη ζωή αποφασίσαμε ένα τμήμα της Β΄ τάξης και συγκεκριμένα το τμήμα των βοηθών Βρεφοκόμων – Παιδοκόμων του 1^{ΟΥ} ΤΕΕ Έδεσσας κατά το σχολικό έτος 2005-2006 να εμπλακούμε στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΕΠΕΑΕΚ II) του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων , το οποίο έχει φορές υλοποίησης το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας με το γενικό τίτλο: « Προγράμματα Ενίσχυσης Πρωτοβουλιών σε θέματα Αγωγής Υγείας».

Μετέχουμε σε ένα από τα δύο προγράμματα Αγωγής Υγείας στα οποία συμπράττουν δέκα (10) σχολικές μονάδες (πρόκειται για σύμπραξη 5 σχολικών μονάδων).

Ο ειδικός τίτλος του προγράμματός μας είναι: Η ομάδα Αγωγής Υγείας διερευνά τη λειτουργία των γραπτών και άγραφων κανόνων στο σχολείο, στο σπίτι και στην κοινωνία.

Ακούγοντας τον τίτλο αυτό στην πρώτη μας συνάντηση προσπαθήσαμε να αποφασίσουμε από κοινού και ομόφωνα με ποιο θέμα θα μας ενδιέφερε να ασχοληθούμε και να ερευνήσουμε. Γράψαμε λοιπόν στα τετράδιά μας όσα θέματα περνούσαν από το μυαλό μας. Στη συνέχεια τα ανακοινώσαμε και ενώ ακούγαμε τα προτεινόμενα θέματα των συμμαθητριών μας, τα γράφαμε στο τετράδιό μας. Ακολούθως και μετά από σκέψη πρότεινε ο καθένας μας το θέμα με το οποίο θα ήθελε να ασχοληθούμε όλοι μαζί. Επιλέξαμε δύο παραπλήσια θέματα, τα ναρκωτικά και το κάπνισμα. Τελικά ως ομάδα καταλήξαμε να ερευνήσουμε τους κανόνες που πρέπει να ισχύουν κατά την στρατηγική της πρόληψης και αντιμετώπισης των ναρκωτικών στο σχολείο. Σκοπός της έρευνάς μας είναι η διατύπωση προτάσεων για τον έλεγχο και την αντιμετώπιση παραβατικής συμπεριφοράς μέσα στο σχολείο.

Στη δεύτερη συνάντησή μας συζητήσαμε ποιο είδος των ναρκωτικών θα διερευνήσουμε. Σκεφτήκαμε πως λόγω της ηλικίας μας και του συγκεκριμένου χώρου που είναι το σχολείο, ως χώρος χρήσης και διακίνησης ναρκωτικών, δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σκληρά ναρκωτικά όπως ηρωίνη, κοκαΐνη κ.α. αλλά ήπια. Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν η κάνναβη (χασίς), το έκσταση κ.α. Αναρωτηθήκαμε όμως πως είναι δυνατόν να ερευνήσουμε ένα μεγάλο πρόβλημα της κοινωνίας μας αφού δεν γνωρίζαμε αρκετά στοιχεία για αυτά. Κλείσαμε την συνάντησή μας με την υπόσχεση που δώσαμε να συλλέξει ο καθένας όσα περισσότερα στοιχεία και πληροφορίες μπορούσε να συγκεντρώσει και να τα παρουσιάσει την επόμενη φορά. Καθορίσαμε επίσης το δείγμα της έρευνας που είναι μαθητές και μαθήτριες ΤΕΕ. Η μέθοδος της έρευνας που θα χρησιμοποιηθεί είναι το ερωτηματολόγιο λόγω της καλής αξιοπιστίας κατά τους Cohen & Manion (1994). Το μέγεθος προσδιορίστηκε μεταξύ 30-40 ερωτηματολογίων.

Στην τρίτη μας συνάντηση διάβασε το κάθε μέλος της ομάδας μας και όσοι βέβαια μπόρεσαν να βρουν πληροφορίες, αυτά που είχαν γράψει. Όση ώρα διαρκούσε η ανάγνωση οι υπόλοιποι γράφαμε στο τετράδιό μας στοιχεία τα οποία θα μας βοηθούσαν στη διατύπωση ερωτημάτων που θα περιλαμβάνονταν στο ερωτηματολόγιό μας ως μέσο της έρευνάς μας. Ολοκληρώσαμε έχοντας υπόψη μας το επόμενο βήμα μας που ήταν η διατύπωση ερωτημάτων.

Στην τέταρτη συνάντησή μας είπαμε και ακούσαμε τις ερωτήσεις που ειπώθηκαν, κρατώντας όπως πάντα σημειώσεις. Από την στιγμή που είχε ολοκληρωθεί η καταγραφή των ερωτήσεων και των απαντήσεων επιλέξαμε το ερωτηματολόγιο να παραδίδεται στον ερωτώμενο, ο οποίος θα σημειώνει τις απαντήσεις μόνος του και θα επιστρέφει το ερωτηματολόγιο.

Στην επόμενη επαφή της ομάδας, συντάξαμε το αρχικό σχέδιο του ερωτηματολογίου. Επιλέξαμε εννιά ερωτήσεις κλειστού και μία ανοικτού τύπου, έχοντας πάντοτε στο νου μας πως οι ερωτήσεις αυτές από την μια πρέπει να σχετίζονται με κανόνες που πρέπει να ισχύουν στο σχολείο και από την άλλη να αφορούν την πρόληψη και αντιμετώπιση των ήπιων ναρκωτικών.

Στόχος της έβδομης συνάντησής μας ήταν η διαμόρφωση του τελικού ερωτηματολογίου. Καθορίσαμε τη σειρά των ερωτημάτων καθώς και το άτομο που θα πληκτρολογούσε στον ηλεκτρονικό υπολογιστή και θα εκτύπωνε το ερωτηματολόγιο.

Στην επόμενη συνάντησή μας κάθε μέλος της ομάδας μας πήρε από πέντε ερωτηματολόγια και ορίσαμε την επόμενη υπολογίζοντας τον απαιτούμενο χρόνο που θα χρειαζόταν ο καθένας για να δώσει και να πάρει το ερωτηματολόγιο συμπληρωμένο.

Στην ένατη συνάντησή μας συγκεντρώσαμε τα ερωτηματολόγια και ελέγξαμε αν έχουν απαντηθεί όλες οι ερωτήσεις και αν είναι ευανάγνωστες οι απαντήσεις που δόθηκαν. Ακόμη προσπαθήσαμε να ομαδοποιήσουμε τις απαντήσεις για τη διευκόλυνσή μας στην εξαγωγή συμπερασμάτων.

Στην τελευταία μας συνάντηση δημιουργήσαμε συγκεντρωτικούς πίνακες των δεδομένων μας και τις αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις απόδοσης των δεδομένων αυτών.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

1. Η κατοχή και χρήση ήπιων ναρκωτικών (χασίς, έκσταση κ.α.) είναι παράνομη;

ΝΑΙ	31
ΟΧΙ	2
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	1

2. Πιστεύεις πως οι χρήστες ήπιων ναρκωτικών έχουν περισσότερες πιθανότητες να προχωρήσουν σε σκληρά ναρκωτικά;

ΝΑΙ	33
ΟΧΙ	0
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	1

3. Πιστεύεις πως οι τακτικοί χρήστες ήπιων ναρκωτικών παρουσιάζουν χαμηλή σχολική επίδοση;

ΝΑΙ	15
ΟΧΙ	2
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	18

4. Οι χρήστες ήπιων ναρκωτικών απουσιάζουν τακτικά από το μάθημα;

ΝΑΙ	13
ΟΧΙ	4
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	18

5. Αν μάθαινες ότι ένας φίλος/η κάνει χρήση ήπιων ναρκωτικών στο σχολείο, θα συνέχιζες να κάνεις παρέα μαζί του;

ΝΑΙ	13
ΟΧΙ	4
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	18

6. Αν ο/η συμμαθητής/τρια σου, σου εμπιστευόταν το μυστικό του/της ότι δηλαδή είναι χρήστης/ια ήπιων ναρκωτικών, τι θα έκανες; (κύκλωσε την σωστή απάντηση)
- Θα το έλεγα σε άλλους και δε θα του/της ξαναμιλούσα.
 - Δε θα το έλεγα σε άλλους και θα συνεχίζαμε τη φιλία μας.
 - Δε θα το έλεγα σε άλλους, αλλά δε θα συνέχιζα τη φιλία μας.

A	1
B	21
C	13

7. Μαθαίνεις και βλέπεις πως ένας/μία στενός/η συμμαθητής/τρια σου καπνίζει συχνά χασίς στο χώρο του σχολείου. Τι θα κάνεις;

- Του/της μιλάς για αυτό που κάνει και προσπαθείς να τον/την πείσεις να σταματήσει.
- Μιλάς σε κάποιο καθηγητή για αυτό.
- Σταματάς να κάνεις παρέα μαζί του.
- Δεν του/της λες τίποτα και συνεχίζεις να κάνεις παρέα μαζί

του/της.

A	27
B	2
C	5
D	1

8. Τι θα έκανες αν στο σχολείο κάποιος /α μαθητής/τρια όχι μόνο καπνίζει χασίς αλλά και πουλάει σε άλλους μαθητές του σχολείου:
- Δε θα μιλούσες σε κανέναν.

B. Θα μιλούσες σε καθηγητή του σχολείου σου.

C. Θα μιλούσες στο Διευθυντή του σχολείου σου.

A	7
B	7
C	22

9. Τι θα πρότεινες ως ποινή σε μαθητή/τρια του σχολείου που κάνει χρήση και εμπορεύεται ήπια ναρκωτικά;

- Καμιά ποινή.
- αποβολή κάποιων ημερών.
- Αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος.

A	7
B	0
C	28

10. Τι θα πρέπει να κάνουμε για να αντιμετωπίσουμε τα ναρκωτικά εδώ στο σχολείο;

Με βάση της απαντήσεις των μαθητών/τριών που έδωσαν, εξάγουμε τις εξής κατηγορίες:

Ενημέρωση από αρμόδιους φορείς	5
Ενημέρωση από κέντρα απεξάρτησης	5
Ενημέρωση από ψυχοθεραπευτές και ψυχιάτρους	5
Αναφορά στον Διευθυντή	7
Να μην τους δεχτεί το σχολείο	7
Παρουσία ψυχολόγου στα σχολεία	2
Διακριτική αστυνόμευση	1
Θέσπιση μαθήματος για τις εξαρτησιογόνες ουσίες	5
ΚΕΝΑ	1
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	23
ΔΕΝ ΞΕΡΩ	5
ΤΙΠΟΤΑ	1

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Είναι γνωστό στη σημερινή εποχή το τεράστιο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και εξαπλώνεται διαρκώς στην κοινωνία μας, εξαιτίας της χρήσης των εξαρτησιογόνων ουσιών. Σχεδόν σε καθημερινή βάση θα ακούσουμε ή θα διαβάσουμε στα ΜΜΕ για τον θάνατο ενός συμπολίτη μας από ναρκωτικά. Γνωρίζουμε επίσης ότι το σχολείο αποτελεί μικρογραφία του κόσμου γύρω μας και θεωρείται ως μια εξελικτική συνιστώσα της κοινωνίας.

Τα τελευταία χρόνια έχει μεγαλώσει σημαντικά ο αριθμός των μελετών στις ευρωπαϊκές χώρες για την καταγραφή του φαινομένου της χρήσης ουσιών. Οι περισσότερες από αυτές αφορούν τον μαθητικό πληθυσμό και την χρήση νόμιμων και παράνομων ουσιών. Σε μια μελέτη που πραγματοποιήθηκε το 1999 σε μαθητές ηλικίας 15-16 ετών σε 11 χώρες της Ευρώπης εμφανίζεται αύξηση της χρήσης όλων των παράνομων ουσιών, με πιο διαδεδομένη παράνομη ουσία σε μαθητές ηλικίας 15-16 ετών την κάνναβη (χασίς). Υπάρχουν όμως διαφορές ανάμεσα στα κράτη – μέλη. Για παράδειγμα, στη Σουηδία και στην Πορτογαλία το 8% των μαθητών έχει δοκιμάσει κάνναβη τουλάχιστον μία φορά στη ζωή του, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στην Αγγλία και Γαλλία έφτασε στο 35%. Στην Ελλάδα το 9% των μαθητών έχουν δοκιμάσει κάνναβη τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους και το 2,1% ότι έχουν χρησιμοποιήσει χάρτια έκστασης. Επίσης στη χώρα μας, από το σύνολο των χρηστών που εντάσσονται σε προγράμματα απεξάρτησης το 3,1% είναι έφηβοι ηλικίας μέχρι 18 ετών. (ESPAD, 1999).

Από την παραπάνω ανάλυση του ερωτηματολογίου μας προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα:

1. οι έφηβοι πιστεύουν πως η κατοχή και χρήση ήπιων ναρκωτικών (χασίσ, έκσταση κ.α.) είναι παράνομη.
2. επίσης πιστεύουν πως οι χρήστες ήπιων ναρκωτικών έχουν περισσότερες πιθανότητες να προχωρήσουν σε σκληρά ναρκωτικά
3. δεν ξέρουν αν οι τακτικοί χρήστες παρουσιάζουν χαμηλή σχολική επίδοση και αν απουσιάζουν τακτικά από το μάθημα.
4. αναποφάσιστοι και προβληματισμένοι παρουσιάζονται αν μάθαιναν ότι ένας φίλος/η που κάνει χρήση ήπιων ναρκωτικών στο σχολείο, αν θα συνέχιζαν να κάνουν παρέα μαζί του.
5. δεν θα το έλεγαν σε άλλους και θα συνέχιζαν τη φιλία τους αν κάποιος συμμαθητής/τρια τους, τους εμπιστευόταν πως είναι χρήστης ήπιων ναρκωτικών.
6. αν μάθαιναν και έβλεπαν πως κάποιος/α από το σχολείο καπνίζει χασίσ στο χώρο του σχολείου θα προσπαθούσαν να τον πείσουν να σταματήσει.
7. αν στο σχολείο κάποιος /α μαθητής/τρια όχι μόνο καπνίζει χασίσ αλλά και πουλάει σε άλλους μαθητές του σχολείου θα το ανέφεραν στον Διευθυντή του σχολείου.
8. θα πρότειναν αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος ως ποινή σε μαθητή/τρια του σχολείου που κάνει χρήση και εμπορεύεται ήπια ναρκωτικά.

Σύμφωνα με μελέτη του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων, η έναρξη της χρήσης ουσιών συμπίπτει με την εγκατάλειψη του σχολείου. Η ηλικία έναρξης της χρήσης εντοπίζεται στα 15 περίπου χρόνια και δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στα αγόρια και τα κορίτσια. Στην έναρξη της χρήσης κυρίαρχες ουσίες είναι η κάνναβη και τα κατασταλτικά χάπια. Περίπου 4 χρόνια μετά την πρώτη δοκιμή το άτομο θα δοκιμάσει για πρώτη φορά ηρωίνη και ύστερα από κάποιο διάστημα, που κυμαίνεται στον 1 περίπου χρόνο, θα κάνει ενδοφλέβια χρήση. (ΚΕΘΕΑ, 2000).

Η πρόληψη της χρήσης ουσιών αποτελεί προτεραιότητα τόσο στη χώρα μας όσο και στις άλλες χώρες. Τα προγράμματα πρόληψης έχουν στόχο να ενισχύσουν την αυτοεκτίμηση των παιδιών και να αναπτύξουν δεξιότητες ζωής. Στο παρελθόν τα περισσότερα προγράμματα πρόληψης έδιναν έμφαση στην παροχή πληροφοριών και στην αύξηση της γνώσης που είναι δυνατό να οδηγήσει στην αλλαγή συμπεριφοράς. Να προκαλέσει αίσθημα φόβου όσο αφορά τις συνέπειες της χρήσης. Η αποτυχία τους προήλθε γιατί:

- Δεν προσπαθούσαν να μεταδώσουν ένα σαφές μήνυμα.
- Οι έφηβοι σπάνια ενδιαφέρονται για αυτό που πρόκειται να τους συμβεί π.χ. σε 10 χρόνια, αλλά ενδιαφέρονται περισσότερο για το πώς θα διασκεδάσουν «εδώ και τώρα».
- Οι έφηβοι έχουν την τάση να επαναστατούν σε οποιοδήποτε είδος εξουσίας και να υιοθετούν «ανεπιθύμητες» συμπεριφορές που βλάπτουν την υγεία.

Αργότερα τα προγράμματα πρόληψης έδειξαν ενδιαφέρον στις στάσεις, απόψεις και αξίες του ατόμου με στόχο να αναγνωρίσουν και να τις απορρίψουν σε ότι αφορά τη χρήση των ουσιών. Έδιναν έμφαση στην ανάπτυξη δεξιοτήτων για να μπορεί το άτομο να αντισταθεί σε καταστάσεις που θα το οδηγήσουν στη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών.

Τα τελευταία χρόνια σύμφωνα με την Τσιμπουκλή (2002), υιοθετείται το μοντέλο «μείωσης της βλάβης» ιδιαίτερα για εκείνες τις ομάδες που βρίσκονται σε κίνδυνο ή έχουν ήδη εμπλακεί στη χρήση ουσιών. Στόχος είναι να ενισχύσει το άτομο να περιορίσει τη χρήση και να ενθαρρύνει την ελεγχόμενη χρήση.

Για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών χρειάζονται:

1. κατάλληλη και έγκυρη ενημέρωση.
2. γνώση των επιπτώσεων της χρήσης ουσιών.
3. θετική εικόνα για τον εαυτό τους.
4. οικογενειακή στήριξη.
5. ανάπτυξη ικανοτήτων για την υλοποίηση των στόχων τους.
6. έμφαση στους παράγοντες που προστατεύουν την υγεία.
7. ενίσχυση των δεξιοτήτων για την αντιμετώπιση της ζωής.
8. η κατανόηση του ρόλου της ομάδας των συνομηλίκων ιδιαίτερα στην εφηβεία.

Απαιτούνται μακροχρόνιες παρεμβάσεις, όπως στη:

- συμμετοχή της οικογένειας στα προγράμματα πρόληψης.
- Εκπαίδευση των γονέων για την αντιμετώπιση χρήσης ουσιών.
- Εκπαίδευση εκπαιδευτικών για την πρόληψη και αντιμετώπιση εξαρτησιογόνων ουσιών.
- Διοργάνωση ημερίδων και βιωματικών σεμιναρίων που σχετίζονται με την πρόληψη στο σχολείο και τη βελτίωση της επικοινωνίας μέσα στο σχολείο.
- Συγγραφή εγχειριδίων και εκπαιδευτικού υλικού σε θέματα που αφορούν την προαγωγή υγείας.
- Κατανόηση της επιρροής που ασκούν τα μηνύματα που μεταδίδουν τα ΜΜΕ.

- Εισαγωγή μέτρων πρόληψης στη ζωή των παιδιών.

Συμπερασματικά αναφέρουμε πως για την επίτευξη μείωσης της χρήσης απαγορευμένων ουσιών και για την προώθηση της υγείας είναι απαραίτητο η οικογένεια, το σχολείο, η κοινωνία και τα ΜΜΕ να αναλάβουν ενεργό ρόλο και να προβάλουν θετικά πρότυπα και συμπεριφορές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ράπνερ Γ., (1969), Ανατρέφω σωστά το παιδί μου; Αθήνα: Μπουκουμάνη
Cohen L. & Manion L., (1994), Μεθοδολογία εκπαιδευτικής έρευνας, Αθήνα: Μεταίχμιο
ΚΕΘΕΑ (2000) Κοινωνιοδημογραφικά χαρακτηριστικά και συνθήκες χρήσης των ατόμων που απευθύνθηκαν στα συμβουλευτικά κέντρα του ΚΕΘΕΑ από το 1995 έως το 1999: Διαχρονική μελέτη, Σειρά «Ερευνητικές μονογραφίες» 1, Αθήνα.
Τσιμπουκλή Α. (2002), Η χρήση ψυχοτρόπων ουσιών στην εφηβεία, στο Θέματα εφηβείας, Πάτρα: ΕΑΠ